

D.

V Ení-te, exsultémus Dómino, iu-bi-lémus De-o, sa-

lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-

ó-ne, et in psalmis iu-bi-lémus e-i.

Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super om-

nes de-os. Quóni-am non repéllit Dóminus plebem su-am,

qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et alti-tú-di-

nes mónti-um ipse cónspi-cit.

Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam

fundavé-runt manus e-ius. Ve-ní-te, ado-rémus, et pro-ci-dá-

mus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,

qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus

e-ius, et oves páscu-æ e-ius.

Hó-di-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: « No-lí-te obdu-rá-re

corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne se-cúndum di-em

tenta-ti-ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me patres ve-

stri: probavé-runt et vi-dé-runt ópe-ra me-a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et

di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cognové-runt

vi-as me-as: qui-bus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-í-bunt

in réqui-em me-am. »

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in

prínci-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum.

Amen.